

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecătorii – Diaconu Iurie și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciumac Nicolae în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Beregoi Nicolae xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.06.2020 – 14.04.2021;

Instanța de apel: 11.05.2021 – 23.11.2021;

Instanța de recurs: 26.01.2022 – 13.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Telenești) din 14 aprilie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Beregoi Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 (patru) luni închisoare;

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 (patru) luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Beregoi Nicolae pedeapsa definitivă de 7 (șapte) luni închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită lui Beregoi Nicolae, pentru un termen de probațiune de 1 (unu) an.

A fost dispusă încasarea din contul lui Beregoi Nicolae în beneficiul statului suma de 70 (șaptezeci) lei și 80 (optzeci) bani, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Beregoi Nicolae la data de 19 aprilie 2020, aproximativ ora 00:45, fără să dețină permis de conducere auto, a condus automobilul de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, pe o stradă în or. Telenești, fiind în stare de

ebrietate alcoolică exprimată, conform procesului-verbal de testare alcoolscoptică din 19 aprilie 2020, în prezența a 0,48 mg/l alcool etilic în aerul expirat, ceea ce potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui Beregoi Nicolae au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către persoana care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.*

Tot el, la data 22 mai 2020, aproximativ la ora 23:00, Beregoi Nicolae, fiind persoană care nu deține permis de conducere, consumând preventiv alcool, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că „*conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*” și deplasându-se în com. Bubuieci, str. Igor Vieru, 17, cu automobilul de model „Renault Megan” cu n/î xxxxx, a fost stopat pentru verificarea actelor de către agentul de patrulare, ultimul fiind supus testării alcoolscoptice prin intermediul aparatului „Drager”, de către polițist, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către cet. Beregoi Nicolae, constituie 0,76 mg/l, care potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Beregoi Nicolae au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către persoana care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Beregoi Nicolae, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă de 3 luni închisoare, și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la fel o pedeapsă de 3 luni închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Beregoi Nicolae să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 5 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, iar drept urmare i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă. Or, în speță, instanța nu a indicat motivele aplicării art. 90 Cod penal, astfel ignorând criteriile generale de individualizare a pedepsei penale.

Astfel, partea acuzării a menționat că prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul a fost anterior condamnat pentru infracțiune similară, fiindu-i suspendată executarea pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal.

Mai mult, a precizat că la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de scopul legii penale și de faptul că în timp ce organul de urmărire penală desfășura urmărirea penală în prezenta cauză penală, pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiind recunoscut în calitate de bănuț Beregoi Nicolae și audiat la data de 21 mai 2020, tot el, în următoarea zi, la data de 22 mai 2020, a fost iarăși stopat de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică și în cadrul testării alcoolscopice, s-a constatat că inculpatul avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,76 mg/l, care potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat.

Prin urmare, partea acuzării a conchis că aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în privința lui Beregoi Nicolae, după cum s-a dovedit anterior, a fost una ineficientă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Beregoi Nicolae, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal, i-au fost excluse prevederile art. 90 Cod penal, urmând ca acesta să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, încadrând acțiunile inculpatului corespunzător probelor administrate, în baza art. 264¹ alin. (4), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care au fost corect apreciate, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a precizat că în cadrul primei instanțe, inculpatul a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate la faza urmăririi penale, își recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu dorește administrarea altor probe, astfel că în conformitate cu art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale (f.d. 73), iar prima instanță a admis cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că prima instanță a expus o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate, cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului Beregoi Nicolae, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CEDO.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Beregoi Nicolae, instanța de apel a stabilit în baza probelor administrate că acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi - *conducerea mijlocului de transport de către persoana care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere*, și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi - *conducerea mijlocului de transport de către persoana care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*, astfel că sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte.

Așadar, verificând sentința contestată prin prisma argumentelor expuse în apelul declarat de către procuror, instanța de apel a constatat că prima instanță greșit și eronat a aplicat instituția suspendării condiționate a executării pedepsei în privința inculpatului Beregoi Nicolae, aceasta nefiind echitabilă în raport cu fapta săvârșită de inculpat, urmările prejudiciabile produse și rezonanța socială a acesteia.

În opinia instanței de apel, prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei stabilite inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele apelantului, instanța de apel a constatat că inculpatul Beregoi Nicolae poate fi corectat și reeducat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat la o pedeapsă cu suspendarea executării acesteia pentru infracțiune similară, și că nu și-a făcut concluziile necesare, săvârșind din nou infracțiuni cu intenție, care potrivit art. 16 Cod penal, fac parte din categoria celor ușoare, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, precum și de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante.

În acest context, instanța de apel a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau închisoare de până la 1 an, astfel că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite ale pedepsei cu închisoarea vor fi: în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de la 3 luni la 8 luni și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de la 3 luni la 8 luni.

5. Avocatul Ciurac Nicolae în numele inculpatului, în temeiul art. 427

alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În argumentarea recursului menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Beregoi Nicolae, nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, iar cauza a fost examinată conform procedurii simplificate prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Indică partea apărării, că instanța de apel, analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, examinarea cauzei conform procedurii simplificate, recunoașterea vinovăției, căința sinceră a inculpatului și ținând cont de personalitatea lui Beregoi Nicolae, care se caracterizează pozitiv, și că acesta nu prezintă pericol social sporit, i-a aplicat eronat pedeapsa de 7 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, or, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, în acest sens instanța de judecată a stabilit limita de pedeapsă de 7 luni în penitenciar de tip semiînchis, deci i-a aplicat inculpatului o pedeapsă mai aspră decât prevederile normei enunțate, or, art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare până la 1 an.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia instanței de apel conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul recursului declarat în cauză, rezultă că apărarea invocă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul pedepsei penale stabilite inculpatului Beregoi Nicolae, invocând în acest sens în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10)

Cod de procedură penală, care stabilesc că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Sub aspectul temeiului de casare menționat, Colegiul penal atestă că apărarea consideră că inculpatului Beregoi Nicolae i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, și în acest sens, pe de o parte, solicită menținerea soluției primei instanțe, potrivit căreia a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului, conform art. 90 Cod penal, iar pe de altă parte, invocă că instanța de judecată greșit a aplicat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și astfel eronat i-a aplicat inculpatului noile limite ale pedepsei prevăzute de infracțiunile incriminate acestuia, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

Însă, analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor

aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din materialele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Beregoi Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 luni închisoare, și în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 luni închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Beregoi Nicolae pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, pentru un termen de probațiune de 1 an.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către partea acuzării, instanța de apel, dispunând casarea parțială a sentinței primei instanțe, în partea pedepsei stabilite inculpatului, și pronunțând o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, lui Beregoi Nicolae, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal, a exclus prevederile art. 90 Cod penal, urmând ca acesta să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că modalitatea de executare a pedepsei stabilite inculpatului Beregoi Nicolae, de către prima instanță, cu suspendare condiționată potrivit art. 90 Cod penal, nu este una echitabilă în raport cu fapta săvârșită și urmările prejudiciabile, deoarece inculpatul poate fi corectat și reeducat doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest context, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei cu închisoare inculpatului Beregoi Nicolae, instanța de apel corect a reținut faptul că inculpatul anterior a fost condamnat la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru infracțiune similară, însă acesta nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a săvârșit două infracțiuni cu intenție, care potrivit art. 16 Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor ușoare; de asemenea luând în considerație și comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, precum și de faptul că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, aceasta deoarece verificând argumentele instanței de apel, Colegiul penal atestă că instanța ierarhic inferioară a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, și de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

Colegiul penal amintește, că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, și anume: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Subsidiar, Colegiul penal consideră că sunt neîntemeiate și argumentele apărării potrivit cărora invocă că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, nu a fost aplicată în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Or, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și de faptul că infracțiunea prevăzută la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, stabilește în calitate de pedeapsă – muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau închisoare de până la 1 an, instanța de apel just a stabilit noile limite a pedepsei cu închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de la 3 luni la 8 luni închisoare, precum și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, de la 3 luni la 8 luni închisoare.

Așadar, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza

probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Beregoi Nicolae, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

În acest context, Colegiul penal reține, că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului a ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Beregoi Nicolae.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciumac Nicolae în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Beregoi Nicolae xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iunie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor